

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

**Lanuza, Jerónimo Bautista de
Antverpiæ, 1649**

§. 27. In Beelzebub ejicit dæmonia. Hoc Iudæorum iudicium, pectoris eorum prodit malitiam. Aspidum ouis comparantur D. Cypriani attexitur argumentum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](#)

que teneo satanisibus. Cui vit sanctus. Fili mi,
me longe te peiorum esse confiteor, imo primū
mundi peccatorem, tamet' Dei gratiā, nullus
horum, que mihi confessus es, criminum me
modest confitentia, nihilominus audiuit trā-
guillus, & sedatus; dum enim me conuenisti
crimina confessurus, iam te non attendi ut ho-
minem, qui illa comprobes, ames, aut velis pa-
teat, aut in illis perseverare contumax, sed ve-
lue virum, qui bellum illis indicat, eaque poni-
tens detestatur. Licer autem me, talia à te com-
misa fuisse péniteat, delectat tamen videbit
eadem à te repudiari, ut hostes infenissimos
otio habent ad vitæ frugem temet te conservere
me liorem, consilii capere sanctora. Non ve-
to, quod si Deus me suā nou protexisset gratiā,
multo te deliquissem grauiora. Opportune scri-
bimus hic Spiritus S. Confilia: Pro anima sua
in 42.4. ne confundaris dicere vorum; est enim confusio ad-
ducens peccatum, & est confusio adducens gloriam
& gratiam.

§. 27. In Beelzebub ejicit dæmonia. Hoc
Iudeorum iudicium, pectoris prodit, eorum
malitiam. Aspidum ouis comparantur D.
Cypriani attexitur argumentum.

¶ 69 Quidam autem ex eis dicorunt? In Beelze-
bub principe demoniorum ejicit dæmonia.
Multi simul coaceramus, & quod præ-
dictis diutius inhabemus. Linēm igitur impone-
mus, si peruersam prius Iudeorum malitiam,
& efficiemus impudentiam appenderimus: quā
corum adeō pectora tumebant, ut qui ex mira-
culo, salem colligere, & credere debuissent
Christi sanctitatem, & cum ut amicū Dei re-
vereti, endem ut dæmoniacum, necromatiū,
& satana confederatum accusabant. Censet
Spiritus S. grauiorem pectoris inueniri nō pos-
se malitiam, quā alter ex bonis acībus para-
vidi, te calumnias. Bona in mala conuertens, p̄sidatur,
in electis imponet maculam. Ex Græco textu
legunt alij: In laudabilibus, ponet maculam. Non
potest te quipiam iniuria contristare acerbiori,
quam si quod a 23 optimè factum esse calum-
nietur pessime, sique detrahatur piis penitus qui-
bus summan apud omnes laudem merebātur.
Hanc Christus præscribiu int̄st̄m regulariā,
quod cum homo comparetur arbori, ex fructi-
bus sit agnoscendus; ex fructibus eorum cognosce-
ti eos. Non potest arbor bona mala fructus facere.
Nulla suppetit tibi ratio, bonam iudicandi ar-

borem, quæ mortiferos malosque proferat scru-
tus, sed nec malam, quæ coram omnium oculis
pomis formolis, bonis, sapidis maturisque gra-
uia fecundatur. His licet suppositi, horatur
tamen nos ita Christus nostrum suspendamus
iudicium, ne proximum præproperè condem-
nemus, sic ut omnino præceperit, neminem iu-
dicemus, si diuini nolimus iudicij incurrit
sententiam: Nolite iudicare, & non iudicabim⁹, *Luc. 6. 17.*
nolite condemnare, & non condemnabim⁹. Iudi-
ces Christus non alloquitur, præpositos nō iai-
gi, nec quando facinus est omnium ore, & cal-
culo nequissimum, sed quando talia facta sunt, rium vi-
quæ licet mala videantur, atamen admittunt tandem
excusationem, sive bonæ intentionis, sive par-
ticularium pretextum circumstantiarum, ut D. *Lib. 2. de*
August. docet, hoc quoque sententia communis ser. Domi-
ni & Sanctorum: Quod dubia sunt in meliorem nō in nō-
partem interpretanda, quā declarat, probatque te ca. 28.
fusus D. Thom.

Ne præsumas (monet D. Augustin. *Quen-*
piam vt peruersum iudicare, quod in illo tale de tempore
ideas opera, que si tua sint opinione mala pro-
vidus sis & cautus ne properet ea proximum *re. 2. 2. 9.*
condemnes; licet enim illud quod loquuntur *60. 4. 3. 4.*
tibi peccatum esse videatur ignoras attamen
intentionem, eius rationē, quam habet, anima
quoque dispositionem, quā possit à peccato ex-
cusari, si non semper, nec in toto, sepius tamen,
ex parte. A bono est, quod Apostolus Paulus, a-
déo sapiens, & divina luce fulgidus, oculis per-
spicibus & illuminatis, scipium penitus inspi-
cens, & nullies perfrutans, non audeat tamen
de scipio determinatam ferre sententiam, pro-
testatus se hoc non tam certò posse affirmare,
quoniam exponeat erroris; proinde de
iudicium, Deo committit: Nihil nisi conscientia 1. Cor. 4. 4.
sunt, sed non in hoc sufficiens sum; qui autem iu-
dicat me, Dominus est, quā doctrinā te instruit,
quod nec ipse securus sis propriæ iudicis con-
scientia. Quis te præter te noui intimius, quis
de te præter te certius potest ferre iudicium?
Quis enim hominum sit, qui sunt hominis, nisi 1. Cor. 2.
Spiritus hominis, qui in ipso est, dixerat paulo su-
perius Apoltoinus. Cum igitur de se homo plus 70
ceteris nouerit, nec tamen in toto & per totum
infallibile possit de scipio ferre iudicium, licet
sit ipse Sanctissimus Paulus, quā tu præsumis
audaciā falacrem de proximo dare sententiam?
Quis autem perferat, ut te ipsum securum adeō
facias in cogitatione tua proximi censorem, ob-
nescio quae in illo visa; ut censuram feras de-
terminatam, & resolutionem definitiū, de

M m m 3 hoc,

hoc, & illo, de Sacerdote, de religioso, de coniugata, se nubili, demum de omniibus qui tuis oculis oculis iudicandi: ab illo quidquam notaui quod videtur reprehensibile. Tra. scat, at non quia reprehensibile videtur, semper est reprehensibile, quando vero iudicas opus tua reprehensione dignum, forte cordis intentio rationem haber bonam, quia insufficitur, & a correptione liberetur; Peccatum est non exiguum resolutori proximum ut malum iudicare, eo quod aliquid in illo notaueris quod tibi non bonum esse videatur. Si hoc ita sit, quale esse debet flagitium audire proximum & vi nequam condempnare, sed cum non in illo quidquam mali, sed boni plurimum virtutemque puerilissimas anno tanto? Hoc extrellum te tuus malitia, & nequissima signum supremum in oculis eorum, qui malum iudicant, qui quid oculis spectant: illis similes qui perfidilius viribus, flavis, seu coloratis videntur: *Bona in mala conueniens, & in electis ponens malum.* Hæc erat peccatum malitia Iudaorum. Dicte, genimina viperarum, diaboli progenies, quid in homine illo notatis: quo tam stricto condemnatis cum iudicio, ut dæmonis amicum insimuletis? Quid reprehensione dignum, quod necromanticum accusatis? Opus, quod peragisti non bonum? An non ipsi diabolo contrarium? Numquid in Dei obsequium, & proximi emolumenitum.

G 70 Quis non perdoctam mitet philosophia questionem à Deo vati Ioseph propositam, quam L. 15. Mor ex parte declarat D. Gregor, questionem agitat Deus de generatione serpentum, apidum, & basiliscorum: *Que aspidum reperunt, &c. & quod conformum est, erumpet in regulum.* Ex ovis excluduntur pulli, ta is autem iam hi species, quales fuerunt & ova. Quid de serpentum ovis, nisi serpentes excludentur? Tradit Iulius ex doctrinâ Aristotelis, serpentes ova sicut aves excludete, sicut illa, & terrâ cooperant, & talis sunt specie serpentes educti qualia ipsa ova; Nec omnino mihi ateris, si aliquanto forent mordaciores vel ut si de ovis apidum excluderentur basilisci, mordaciores apidibus, & qui veneno exteris serpentibus sint toxiores, cum folio vilu interficiant: quia ova iam mala erant, & tellus quæ cooperiuntur, & sicutur, cum sit venenosa, superaddere potest aliquid aspidum veneno, quo basiliscus excludatur: *Quod confutum est erumpet in regulum.* At qui fieri potest, ut exposuit ovis sine felle colubarum enascatur inde basiliscus? Expositus aquila nobilissime

que solem irreuerberata conspicit acie, ouis excludantur bubones & vespertilliones aquila hostes immortales? O quam execrabilis foret illud malitia pectus, quod talia excluderet ova: quod ex feminata venenosâ cicuta, et ut a pectora mortalium nemo miratur, sed quod feminato zosmarino, seu salvia salutifera, quemque ex illis planta mortifera, quid dices? Maledicta tera, que in tam oppositis quæque vertit quælitates, & ex vitalibus ac salutiferis mortificat, producit ac maximè noxa. Quod peccator nō reuolnas, & rumines opus quoddam malum, quod aliis quispiam feminatur, & per oculos tuos seu aures pectus intraverit, quibus illud vel audiisti vel vidisti, inde vero iudicium oratur, quod tam sit ille malus, quam eius opus, translatum, si quasi natura conuentancem, tam si vero seminatum opus inferioris sit malus, quam plenum temerarium iudicium, quod in te ex illo peccatore, operis auctorē ipso inducis epesi nequorem, non tanti referret; cordis tamen tui pandereret malitia, que seminas se operis agrgranat peruersitatem.

Verum enim vero, quod ex operibus bonis virtutibus heroicis, actibus, omni præcomodo dignissimum ab aliis posuisse velut ovis tuo in flore, ut tua fetuore sota voluntatis, producant bonum iudicium, in cuius, qui ea patravit honoris incrementum, ex iisdem basiliscus quo nullus pestilentialis enascat, plantaque cunctis mortifera, quis sibi perfuderat? Hic linceus pari aperiens, quanta peccoris iniuria malitia fecerat, cum sic de uno extremo ad aliud transmutes, peruersaque qualitates. Hæc erat Pharisæorum illa peruersitas: qui cum in Christo virtutes notarent heroicas, miracula stuperebant inaudita, doctri namque mirarentur planè celestes quæ per oculos & aures eorum peccatoribus inferebat, diabolo contraria, Dei scrutio famulantia, quatenus ex illis tale producerent iudicium, quo illum sanctum colebant, potentiissimum venerarentur, & ut Deum adorarent, basiliscos excluderent venenosos peruersa iudicia, quibus eum & Dei reprehendunt inimicum, dæmonis accusans conflociam, quodque suis in operibus virtute viceret diabolica præstigior.

§. 28. Ex-